

Abstrakt

Tato práce je zaměřena na zjištění dopadu nájemných jednotek na vnitřní konflikty v subsaharské Africe. Práce vychází z diskutované otázky legitimní možnosti najmutí si takovýchto jednotek v rámci konfliktu. V rámci akademické diskuze totiž existuje velké množství argumentů jak pro, tak proti využívání podobných jednotek. Práce má za cíl prozkoumat, zda a případně jaké jsou dopady nájemných jednotek na průběh, výsledek a následky konfliktu v subsaharské Africe. V rámci práce dochází nejprve k rozdělení nájemných jednotek na soukromé vojenské společnosti a žoldnéře klasického stylu a jejich vymezení, založené především na pohledu mezinárodního práva. Zde se ukazuje chybějící mezinárodně právní ukotvení a regulace soukromých vojenských společností. Je také nutné od nájemných vojáků odlišit další zahraniční účastníky konfliktů, pro tuto práci definované jako dobrovolníky. Vzhledem k nedostatečnosti teorie poválečné obnovy vyvstala nutnost vytvořit si parametry popisující poválečný rozvoj, jedná se o skupinu makroekonomických ukazatelů, zaměřených na vývoj jak hospodářství, tak kvality života občanů. Vývoj těchto ukazatelů je zkoumán v průběhu deseti let od ukončení válek. Součástí práce je pak jak kvantitativní výzkum statistických údajů, tak i analýza průběhu nasazení nájemných sil. Výsledkem práce je zjištění, že nájemné jednotky délku konfliktu spíše prodlužují. Údaje jsou statisticky neprůkazné, ale jsou potvrzeny i analýzou průběhů a výsledků nasazení. Je doložena také větší násilnost konfliktů se zapojením nájemných sil. V oblasti výsledků konfliktu se ukazuje, že strany konfliktu, jež si najaly žoldnéře, obvykle prohrály, naopak strany, jež si najaly soukromé vojenské společnosti většinou dosáhli mírové dohody, nebo vyhrály. V případě poválečné obnovy se ukazuje, že probíhá lépe ve státech, které si v průběhu konfliktu najaly soukromé vojenské společnosti, naopak u žoldnéřů se neprokázala relevance jejich dopadu na průběh konfliktu.